तीव्रमुत्तपमानोऽयमशक्यः सोढुमातपः। आघ्नान इव सन्दीप्तैरलातैः सर्व्वतोमुञ्जः॥ १५॥

तीव्रेत्यादि। तीव्रं सुष्ठु उत्तपमानोदीप्यमानआतपः सोढु मशक्यः पूर्व्ववदात्मनेपदं अलातैः उल्मुकैः सन्दीप्तैः सर्व्वत आघ्नानइव ताडयन्निव आङोयमहनइत्यविवक्षितकर्म्मकत्वादात्मनेपदं गमहनेत्युपधालोपः होहन्तेरिति कुत्वं॥ १५॥ ज॰म॰

तीव्रेत्यादि। पुनर्व्विश्रामौचित्यमाह तीव्रमुत्तपमानोदीप्यमानोऽयमातपः सोढुं न शक्यः पूर्व्ववन्मं सन्दीप्तैरलातैरङ्गारैर्मुञ्जर्व्वारं वारं सर्व्वतआघ्नानइव ताडयन्निव आत्माङ्गढादढाचाहनयमइति मं अविवक्षितकर्म्मत्वात् अङ्गारोऽलातमुल्मुकमित्यमरः आलातैरिति पाठे स्वार्थे ष्णः विद्यादलातमालातमिति द्विरूपकोषः॥ १५॥ भ॰

संशृणुष्व रूपे मत्कैः सङ्गच्छस्व वनैः शुभैः। समारन्त ममाभीष्टाः सङ्कल्पास्त्वय्युपागते॥ १६॥

संशृणुष्वित्यादि। हे रूपे संशृणुष्व आकर्णय ममोगमृछीत्यादि विवक्षितकर्म्मकत्वादात्मनेपदं शुभैः शोभमानैः इगुपधलक्षणः कः वनैर्म्मत्कैः मत्स्वामिकैः अहं स्वामी येषामिति सएषां ग्रामणीरिति कः प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मदादेशः सङ्गच्छस्व सङ्गतो भव पूर्व्ववदात्मनेपदं समारन्त ममाभीष्टाइति ममाभिप्रेताये ज॰म॰